DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 7den MAART, 1829. N. 10

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen aan ons heeft te kennen gegeven, dat het aan Zyne Majesteit den Koning behaagd heeft om de goudwinning op het eiland Aruba vry te verklaren, zoodanig dat een ieder, zynde ingezeten van Curaçao, Bonaire en Aruba de bevoegdheid zal hebben om dat metaal te zoeken; en vermits de gemelde Heer Gouverneur Generaal aan ons heeft doen toekomen een Reglement op het in concessie geven van gronden op het eiland Aruba tot opdelving van goud, met last om hetzelve in werking te brengen en te bepalen dat de in het eerste gedeelte van het 8ste artikel des gemelden reglements bedoelde geldswaarde van het goud zal zyn twee en dertig guldens (*f*32.) voor de once oud Hollandsch gewigt; zoo mede om, ter verzekering der uitvoering van dat Reglement de vereischte maatregels te nemen en daartestellen.

Zoo is het dat wy, ter voldoening aan den ons opgedragen last, by deze publiciteit geven aan het hiervorengemeld reglement, hetwelk aldus luidt.

REGLEMENT op het in concessie geven van gronden op het Eiland Aruba.

Art. 1. Met intrekking in zoo verre van alle vroegere verordeningen, wetten en Reglementen waarby anders mogt zyn bepaald, wordt aan een ieder de bevoegdheid toegekend om op Aruba Goud te delven, mits zich gedragende wegens de hierna te vermelden bepalingen.

Art. 2. De genen die verlangen mogt van de by het voorgaande artikel verleende vryheid gebruik te maken, zal het verzoek daartoe schriftelyk moeten inleveren by den Opzigter welk daartoe door den Kommandeur van het eiland zal worden aangewezen, met juiste opgave van de hoeveelheids gronds die hy wenschte te bewerken, en aanduiding van de plaats waar hetzelve gelegen is.

Art. 3. De opzigter zal deze verzoeken aan den Kommandeur van het eiland ter hand stellen, welke, na dat gebleken zal zyn, dat de gevraagde gronden niet reeds aan anderen zyn uitgegeven geworden, dezelven, met zyne consideratien zal inzenden aan den Direkteur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, om daarop finaal te kunnen disponeren en het verzoek toe te staan, indien niet het Gouvernement verkiezen mogt, het gevraagde perceel zelve te behouden, of andere redenen, het verleenen der consessie mogten ontraden.

Art. 4. Aan niemand zal het geoorloofd zyn om zonder consessie van een gedeelte grond, opdelvingen te doen, of naar Goud te zoeken, of die verkregen hebbende, buiten den hem aangewezen omtrek te graven; zullende de leenhouder zich voor alles met den eigenaar van den grond, (zynde in deze het Gouvernement) door minnelyke overeenkomst verstaan, of zich aan de beslissing van zaakkundigen moeten onderwerpen, voor en aleer hy met het werk zal mogen aanvangen.

Art. 5. Hy zal gehouden zyn om de hem toegewezene grond binnen een bepaald tydvak hetwelk wordt vastgesteld op drie maanden in het drooge en op zes maanden in het regen saisoen te bewerken.

Wanneer na verloop van zoodanige tydsbepaling komt te blyken, dat hy niet werkzaam geweest is, zal de grond aan het Gouvernement terug komen, en hy die niet op nieuw mogen bearbeiden, dan na eene nadere consessie te hebben verkregen.

Art. 6. De leenhouder zal het werk zonder tusschenpozen moeten doorzetten; by gebreken waarvan, en wanneer hy naar gelang van den vastgestelde termyn 6 á 12 weken daarmede ophoudt zal een derde op zyn perceel aanspraak kunnen maken.

Hy zal qasuquo daarvan gewaarschuwd worden, met bepaling van eenen korten termyn binnen welke het werk weder moet zyn begonnen, zoo hy hier niet aan voldoet, zal hy zyne aanspraak verliezen, en het perceel aan een ander worden toegewezen.

Art. 7. De bevelen van den opzigter, ten aanzien van het voortzetten, en de zekerheid van het werk, zal de leenhouder verpligt zyn stiptelyk optevolgen, op pœne dat, ingeval van ongehoorzaamheid het werk geschorst, en by opzettelyke onwilligheid de consessie zal worden ingetrokken.

Wanneer het echter niet de zekerheid en gestadigen voortgang van het werk betreft, maar alleen de economie, het huishoudelyke of het geldelyk voordeel van den leenhouder, dan zal de opzigter slechts raad kunnen geven, en niet gebiedend of verbiedend mogen handelen.

Art. 8. Al het gewonnen wordende goud, zal de leenhouder aan het Gouvernement moeten overleveren, welke daarvan een derde voor zich behoudt, en de overige twee derden aan hem in geldswaarde voldoet.

Hy is tot dat einde verpligt, dagelyks aan den opzigter ter hand te stellen het Goud dat door hem gedurende dien dag verkregen is, welke hetzelve dadelyk in zyn byzyn met Nederlandsch gewigt afwegen en hem daarvoor een bewys of reçu, vermeldende het gewigt zoo wel in schrift, als talletters zal ter hand stellen,, en van hetzelve dadelyk aantekening houden in het daartoe bestemd boek.

Art. 9. De opzigter zal het aan hem overgeleverde Goud, by den Kommandeur des Eilands deponeren, welke vervolgens de noodige orders zal stellen, dat twee derden der waarde in klinkende specie aan den belanghebbende leenhouder voldaan worde, tegen intrekking van het bewys van den opzigter afgegeven.

Art. 10. De verbods bepalingen by vroegere verordeningen tegen het handelen van particulieren, in zoo genaamd gedegen of maagden goud, of van goud in dien staat, als hetzelve in den grond op Aruba gevonden word, blyven in volle kracht even als of dezelve op nieuw in deze waren geinsereerd.

Art. 11. Wanneer een perceel als boven in consessie gegeven, zal zyn uitgewerkt, zal de leenhouder verpligt zyn, ten zynen kosten hetzelve in zoodanige toestand te brengen, dat er voor voorbygangers geen gevaar kunnen zyn; zullende hy zich daarby gedragen naar de bevelen, welke de opzigter hem zal geven.

Art. 12. Het Gouvernement behoud zich voor om dit Reglement naargaans zoodanig te veranderen of amplieren, als zulks naar vereischte der omstandigheden noodig en raadzaam zal worden bevonden.

Art. 13. Alle vorige publicatien, wetten, reglementen en verordeningen, blyven voor zoo veel daaraan door deze niet is gederogeerd, in hare volle kracht en waarde en zal mitsdien aan derzelver nakoming de hand worden gehouden.

De Schoutbynacht Gouverneur Generaal over de GezamenlykeNederlandscheWest-Indische Kolonien,

CANTZ'LAAR.

En voorts, onder nadere hoogere goedkeuring, by deze bepalen:

1. Dat de geheele uitgestrektheid der goudplaatsen in eens ter goudwinning zal worden opengesteld.

2. Dat de goudplaatsen in percelen of loten zullen worden verdeeld.

3. Dat de concessie door middel van loting zal worden verleend aan alle ingezetenen van Curaçao, Bonaire en Aruba dewelke, ten gevolge van oproeping deswege, zich ter verkryging van concessie, zullen hebben aangemeld met opgave van het getal percelen of loten welke zy verlangen te bewerken of doen bewerken.

4. Dat aan de genen die meer dan een perceel of lot zal hebben aangevraagd, zullen worden toegewezen de percelen of loten naast grenzende aan dat, hetwelk hen door loting het eerst zal zyn toegevallen.

5. Dat een ieder voor de concessie van elk perceel of lot zal hebben voor uit te betalen, eene zekere te bepalene som over een geheel jaar.

6. Dat de kosten van toezigt jaarlyks zal worden bepaald en dat het bedrag daarvan, zal worden verdeeld over al de percelen of loten, ter bepaling van de som, die, voor de concessie van elk perceel of lot, met de helft verhooging, zal moeten worden betaald, tot vinding der kosten van toezigt daaruit.

7. Dat de voor de concessie van elk perceel of lot vooruit betaalde som in het jaar, zal uitgekeerd en terug gegeven werden, zoodra de aandeelen het Gouvernement toekomende in het gewonnen en door hetzelve tegen *f*32. de once oud Hollandsch gewigt overgenomen goud, die som zal evenaren, daar de betaling daarvan eeniglyk geschiedt tot waarborg van het Gouvernement, voor de kosten van het toezigt, welke uit het aandeel van het Gouvernement in het gewonnen goud, zullen moeten worden goed gemaakt.

Dit alles nogtans onverminderd zoodanige andere bepalingen als tot regeling van de vrye-goudwinning zullen worden noodig geoordeeld.

Zullende de oproeping tot aanmelding ter verkryging van percelen der goudplaatsen geschieden, na dat die goudplaatsen in loten of percelen zullen zyn verdeeld, of ook eerder, wanneer zulks naargaans raadzaam wordt geoordeeld.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 18 February 1829, het zestiende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 21sten daaropvolgende.

W. PRINCE, Sec.

Het navolgende decreet van het Gouvernement van Colombia, is ons van wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie behandigd, om hierin geplaatst te worden.

VERTALING.

Intendentie van het
Departement.
No. 3.

Maracaybo den 29sten January 1829.

Aan den Heer Konsul der Nederlanden.

De Heer Generaal Opper Civile en Militaire Bevelhebber van het Departement, zegt my onder dato van den 9den dezer het volgende:

"De Heer Minister van Staat voor het Departement van Binnenlandsche Zaken onder dato van den 14den December laatstleden, meldt my het volgende:

"Ter kennis van het Gouvernement gekomen zynde dat er Spanjaarden en vyanden van Colombia geweest zyn, dewelke gebruik makende van de gemakkelykheid waarmede zy zonder paspoorten binnen de haven van de Republiek mogen komen, zich aldaar hebben begeven om behulpzaam te zyn in het omver werpen der bestaande orde. Heeft goedgevondon te bevelen: dat de Gouverneurs en bevelhebbers van de zee provintien met naauwkeurigheid zullen hebben aftevorderen, paspoorten van alle personen die te Colombia komen van plaatsen of landen alwaar de Republiek, Consuls of Vice Consuls of Handels Agenten hebben en dat niemand zonder dit vereischte worde toegelaten buiten gewigtige reden en zonder verzekering voor het goed gedrag. Hetwelk ik op last van het Gouvernement ter kennis van Uweled. Gestr. breng om de stipte volbrenging van hetzelve in het distrikt onder uw bestuur te bevelen, en om daarvan mededeeling te doen aan de Gouverneurs en Militaire Bevelhebbers, in het Departement waarover Uweled. Gestr. gezag voert, op dat het naauwkeuriglyk worde nagekomen."

Ik breng dit ter kennis van UED. ten einde zoodanig gebruik daarvan te maken, als UED. zal oordeelen te behooren ten opzigte van de onderdanen der Nederlanden, wel verstaande: dat in deze order zullen begrepen zyn, de zoodanigen dewelke na den tyd van zestig dagen van heden afterekenen van Europa en de Vereenigde Staten in deze haven aankomen; van Curaçao na twintig en van verdere kolonien na dertig dagen.

Ik ben met alle consideratie,
UED zeer gehoorzame Dienaar,
(w. g.) J. M. CARREÑO.
Voor eensluidend afschrift,
De Consul derNederlanden te Maracaybo,
(get.) EDW. BROOKE PENNY.
Vertaald door my,
M. RICARDO,
Gouv. Trans. & Int.

BEKENDMAKING.

DEWYL volgens art. 7 van de wet op de belasting der Veer en Vracht Ponten, gearresteerd op den 11 February 1829 deze belasting kwartaals wyze wordt geheven, zoo wordt aan alle belanghebbenden bekend gemaakt, dat dezelve beginnen zal met primo April aanstaande, en dus vóór dien tyd de by die wet bepaalde aangifte door hun ter Secretarie van het Gemeente Bestuur zal moeten geschieden, terwyl het patent regt op Snuifwinkels en de twee percent belasting op den verkoop by publieke opveiling van vaste goederen en slaven, gerekend zullen worden met primo Maart aanstaande integuan, weshalven de houders van Snuif fabrieken of Snuif winkels zich vóór dien datum ter Secretarie van het Gemeente Bestuur van het vereischte patent zullen moeten voorzien.

De President van het Gemeente Bestuur,
THEOD. JUTTING.
Den 16den February 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den Maart 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 6den Maart 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.
Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op poene als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

VERKOOPING.

DE ondergeteekende, als Gevolmagtigde van den Weleerwaarden Heer G. B. Bosch, van voornemen zynde op den 9den Maart aanstaande, des voormiddags te elf ure, by publieke opveiling te doen verkoopen de Plantagie *ZELANDIA*, liggende in de Oost Divisie, benevens eenige *TUINSLAVEN* en *MEUBELEN*, brengt ter kennis van het publiek, dat de verkoop daarvan onder zeer aannemelyke voorwaarden, en vóór het Gemeente Huis zal geschieden; terwyl de Inventaris van de plantagie, zoo mede de koopkonditien te bezien en te vernemen zyn by den ondergeteekende en op de Plantagie zelve.

J. PH. BOSCH, qq.
Den 20sten February 1829.

Post Kantoor den 27sten February 1829.

DE ondergeteekende belast met de Post directie, brengt by deze ter kennis van het publiek, dat hy, ter oorzake van bereids ondervondene onaangenaamheden, en tot voorkoming daarvan in het vervolg, voortaan geene brieven zal afgeven dan tegen *dadelyke* betaling van het daarop gesteld port.

A. HELLMUND,
Belast met de post directie.

ADVERTISEMENT.

THE undersigned duly appointed by the Government of the United States of America Consul to this Island, being upon the Eve of his departure from hence, hereby informs all those to whom it may concern, that in consequence of the authority in him thereto vested, has appointed M. Frois, Esq. as his Agent, during his absence, and consequently all those who have in future any business with the United States wherein his Consular interference may be required, will have to apply to his said Agent who is fully authorized to act for him in said capacity.

Dated in Curaçao this 20th day of February 1829.
L. PAIMBOEUF.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Maria Escarbairo	Bing & Jutting
Anna Andries	E Sarqui
Wed. Nathan Ellis	Molero y Recus
E R Pixotte	Dew. Scheidius
Louisa Escarbarin	M Romer
Tomas Antolone	Dew. Evertsz, geb. Steeling
Mary Walker	W Blanken
Janetje Tyseman	Dew. Forbes
Sjon Teresa [illegible] Betje	W Forbes
Florentina Spekt	J E Janzen
Leonardus Marques	G Crasto
Maria Josepha Deveer	Anna Christoffel
R Bocanegra	Juan Estevan Lovera
Juan Bautista	J Monsanto
Penzo & Brandao	P Eskelson
J N C Jutting	G van der Linde
C Spencer	Maria del Señor Caspo
Cristina Visser	M Guillermin
Ynees Agat	Dew. Eman
Sarah de J Senior	Maria Ineer Abay
G Raven	Guana Tesselaar
P Rezo	Dorothea Evele
W Knoop	Cadet Lopes
Dew. J. B. Bor	Maria Dovale
J Filds	Isaac Levy Maduro
F K Vrogel	S de Moses Casseres.
A J Lobe	

Curaçao den 6den Maart 1829.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

2. brik Generaal Paez, Clark,	New York
bark Maria Manuela, Fernandez,	Coro
3. —— Pakket van Jan Thielen, Dejongh,	Isle d'Aves
golet Secretary, Jones,	New York
4. —— Dorothea, Nicolaas,	Isle d'Aves
—— Generaal Barnes, Lang,	St. Thomas
5. —— Abeona, Evertsz,	Isle d'Aves
6. —— Ilist, Jones,	St. Thomas
brik Generaal Borgella, Pontilius,	St. Domingo

UITGEKLAARD—MAART.

3. golet Amable Maria, Sillé,
4. —— Maria, Rotjes,
6. bark Maria Manuela, Fernandez,

Verleden Zaturdag den 28sten February, is de geboortedag van Z. K. H. Willem Frederik Karel, Tweeden Zoon des Konings, met de gewone plegtigheden in deze kolonie gevierd geworden.

Z. M.'s brik deCourier, gekommandeerd door den kapitein luitenant van der Straten, is van St. Eustatius binnen deze haven aangekomen.

De Courier is op Woensdag morgen weder uitgezeild om een gewapend vaartuig onder Columbiaansche vlag, welke zich eenige dagen ter hoogte van dit eiland opgehouden en de aankomende vaartuigen aangehouden en onderzocht heeft, te verkennen. Gisteren middag is zy binnen deze haven terug gekeerd.

Gemelde kaper is bevonden te zyn, een Gouvernements vaartuig, hetwelk, zoo men zegt, zich in deze zeeën ophoudt, om eene felucca optesporen, welke van de vaste kust ontsnapt is, met eenige opperhoofden van opstandelingen aan boord.

Met de aankomst van de Amerikaansche brik Generaal Paez, hebben wy Nieuw Yorksche nieuwspapieren ontvangen tot de dagteekening van den 11den February, welke berigten uit Liverpool behelzen tot den 27sten December v. j., dus een dag jonger dan onze berigten van het vaste land van Europa.

In de gemelde Nieuw Yorksche Kouranten vinden wy een zeer uitgebreid verhaal van eene omwenteling welke op den 1sten December v. j. in Buenos Ayres heeft plaats gehad. Het gouvernement van deze Republiek is om verre geworpen geworden, door eene afdeeling troepen, welke onlangs is terug gekeerd van den veldtogt tegen Brazilie, na het sluiten van den vrede. Deze gebeurtenis is gelukkiglyk afgeloopen zonder bloedvergieting, want elk een zag gaarne dat er eene verandering in de regering kwam, aangezien alle zachte middelen reeds waren aangewend om derzelver gebrek te verbeteren, doch vruchteloos.

De Gouverneur van Buenos Ayres met name Dorrego, bewust zynde van niet wel gehandeld te hebben, nam dadelyk de vlugt, toen hy vernam dat Generaal Juan Lavalle aan het hoofd van de troepen in aantogt was, om zyne plaats in te nemen. Al de voorname ingezetenen vergaderden op de Plaza en boden aan om des vereischende de wapens op te vatten, ter daarstelling van een nieuw gouvernement.

Te 1 ure des achtermiddags vergaderde het volk in de kerk van St. Franciscus, ten einde te beraadslagen over de verkiezing van een nieuw President. Na de opening der volks vergadering werd een President gekozen in den persoon van Dr. Julien Segundo de Aguero, waarop een addres van Generaal Lavalle aan het volk gelezen werd.

Dit addres bevat kortelyks hoedanig de omwenteling is bewerkstelligd geworden en bewyst dat het publieke gevoelen sterk by de eerste afdeeling van het leger heeft aangedrongen, ten einde eene verandering in het oude bestuur te maken.

De hoofd officieren welke ingewikkeld waren in de militaire omwenteling, ter omverwerping van het gouvernement van den Heer Dorrego, hebben een addres aan hunne landgenooten doen bekend maken, bevattende:

Dat aangezien zy de eer van de Republiek gehandhaafd hebben tegen derzelver buitenlandsche vyanden, zy gehouden zyn aan eenen heiligen pligt te voldoen, zelfs in den boezem van het vaderland; en die pligt vervuld zynde, achten zy zich verbonden der wereld eene uitlegging te geven der redenen welke hen bewogen hebben tot het nemen van zoodanige maatregels.

Het lot van dien ongelukkig land was gesteld in handen van heerschzuchtige personen—de grondvesting der konstitutie was gewrikt en de natie daalde van den hoogen stand, waarop zy met zoo vele moeite en opofferingen geklommen was. De onregtvaardigheid en kuiperyen welke door de verdrukkers van het land gepleegd en in werking gesteld werden, waren ten volle bekend; en had zulks alleenlyk gestrekt om hunnen behaalden roem te bezoedelen, zoo zouden zy zulks goedwilliglyk vergeven hebben, aangezien de nakomelingschap hen voor de hun aangedane hoon zoude wreken; maar het was onmogelyk ongevoelig te zyn voor de rampen en den vernederend staat van het land. Het publieke gevoelen en hunne eigene vaderlandsliefde drongen by hen gebiedend, om met het zwaard in de hand, het evenwigt, hetwelk verbroken was, te herstellen.

Admiraal Brown werd by een besluit van den provisionelen Gouverneur der provintie, denGeneraalLavalle, gedagteekend den 6den December, benoemd, om gedurende deszelfs afwezenheid het bewind te voeren over het civile en militaire Gouvernement der provintie.

In den namiddag van den 10den December werd een bulletin gepubliceerd, behelzende een depeche van Generaal Lavalle aan Admiraal Brown, aankondigende de neerlaag der krygsmagt van Kolonel Dorrego, gewezen Gouverneur.

De Kolonel Dorrego heeft na zyne ontvlugting eene krygsmagt van meer dan 1,500 man byeen gezameld.—Met deze troepen posteerde hy zich by het meer Lobos. Ten einde de zaak zonder bloedvergieten aftemaken, zond Generaal Lavalle eenen brief aan Kol. Dorrego.—Deze zocht echter de onderhandeling hangende te houden en een gevecht te ontwyken, doch werd ten laatsten genoodzaakt slag te leveren, en werd met zyne troepen geheel verslagen. Zy vluchteden in alle rigtingen, geen 50 man bleven by elkander en verloren 100 man in het gevecht. 200 man van de militie werden krygsgevangenen gemaakt en na ontwapend te zyn, vrygelaten. Het verlies van Generaal Lavalle bestond uit 4 dooden en 23 gekwetsten. De depeche eindigt met te melden dat aangezien er niet meer dan 30 van de vlugtelingen zich byeen houden, het de moeite niet waardig was hen te achtervolgen.

Admiraal Brown heeft naderhand een officiele depeche ontvangen dat Kolonel Dorrego is krygsgevangen gemaakt geworden.

Generaal Rondeau is gekozen geworden als Gouverneur van de Banda Oriental.

Wy vinden tevens in deze kouranten eenige artikels nopens de aangelegenheden van Columbia, welke wy in dit nummer in het Engelsch geplaatst hebben. Wanneer de lezers deze berigten met die, welke wy in eenige vorige nummers medegedeeld hebben, vergelyken, dan gelooven wy dat dezelven naar den zakelyken inhoud, volkomen bevestigd worden.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE COURANTEN.

NIEUW YORK, FEB. 2, 1829.

Liverpool, Dec. 27.—De Koning van Engeland heeft op zyn paleis te Windsor, de jonge Vorstin Donna Maria da Glorio als Koningin van Portugal ontvangen.—De jonge Koningin is op het eiland Terceira met alle plegtigheid als Koningin van Portugal geproclameerd geworden. Men zegt dat dat eiland bestand is tegen de strengste blokkade en dat de inwoners besloten hebben tot het uiterste uittehouden.

Men verwacht spoedig de verklaring van oorlog door Don Pedro tegen Don Miguel.

Berigten uit Lissabon vermelden den dood van Don Miguel, welke berigten echter niet officieel zyn.

De Britsche Minister voor Buitenlandsche Zaken heeft onlangs zeer drukke byeenkomsten gehad met de Fransche en Spaansche Ambassadeurs, welke ten doel zoude hebben om eene algemeene Amnestie te bewerken voor al de Spaansche konstitutionelen en de afkondiging van een charter.

Brieven uit Parys melden, dat een gedeelte der Fransche troepen in de Morea, onverwyld naar Frankryk zal terug keeren ; en dat de gansche krygsmagt van eerstgemelde plaats zal vertrekken zoodra als Kolonel Fabvier een korps van 10,000 inboorlingen onder Fransche officieren zal georganiseerd en volkomen gedisciplineerd hebben, ter instandhouding van des Presidents gezag.

Een nieuwsblad van Toulon meldt, dat by eene raads vergadering van Ministers, gehouden te Parys, besloten is, dat er eene expeditie van 55,000 man troepen naar Algiers zoude gezonden worden. Het leger in de Morea zal een gedeelte van deze expeditie uitmaken, onder het bevel van den Generaal Maison, die tot Veldmaarschalk zal bevorderd worden.

TURKYE.

Nadat de Russische zeemagt, die zich in de Middellandsche zee bevond of onlangs daar aangekomen is, zich vóór Malta vereenigd had, zyn den 21sten October werkelyk eenige oorlogschepen onder den Vlootvoogd *Ricord* afgezonden, om de sluiting der Dardanellen te doen plaats hebben. Behalve uit andere berigten blykt zulks ook uit den volgenden brief, dien de Opper-Bevelhebber der Russische zeemagt in de Middellandsche zee aan alle de Kapiteinen der oorlogschepen van onzydige Mogendheden in die wateren geschreven heeft.

Aan boord van den Azof, vóór Malta, den 18den October 1828.

MYN HEER !

Ten einde de Ottomanische Porte tot eenen spoedigen en vasten vrede te noodzaken, en om een spoediger einde te maken aan de rampen, die de tegenwoordige oorlog zoude kunnen veroorzaken, indien dezelve door halstarrigheid verlengd wierd, heeft de Keizer, myn doorluchtige Meester, besloten, zyne zeemagt te doen medewerken, om een doel te bereiken, hetwelk even zeer het voorwerp is van Hoogstdeszelfs gestadige wenschen, als het wel bekende verlangen zyner Bondgenooten.

De Keizer heeft my dienvolgens gelast, de Dardanellen en Konstantinopel in staat van sluiting te stellen, en zulks te verklaren, met dien verstande, dat alle toevoer van levensmiddelen en andere voorwerpen, algemeen, onder de benaming van verbodene oorlogsbehoeften (oorlogs-kontrebande) bekend, door schepen onder Turksche of onzydige vlag zal belet worden.

De gewone en stellige wetten op de onzydigheid ter zee, die aan de onzydigen de verpligting opleggen, om elke werkelyke sluiting te eerbiedigen, geven aan de Mogendheden, die zulk eene sluiting doen plaats hebben, het regt, om dezelve gestrengelyk en zonder uitzondering te doen in acht nemen. Echter heeft Zyne Keizerlyke Majesteit, steeds gedachtig aan zyne beloften, van den koophandel der onzydige volken zoo min mogelyk schade toe te brengen, zyne schepen gemagtigd:

1. Om de vaart door de Dardanellen en naar Konstantinopel toe te staan aan alle onzydige vaartuigen, die zich aan het onderzoek zullen onderwerpen, en noch verbodene oorlogs-behoeften, noch andere waren, geschikt, om de hoofdstad van het Ottomannische Ryk van leeftogt te voorzien, aan boord zullen hebben.

2. Om aan alle de schepen, die van Konstantinopel komen en naar Europa stevenen, de doorvaart te vergunnen, zonder dezelve overlast aan te doen, mits zy geene manschappen, krygsbehoeften of levensmiddelen aan boord hebben, bestemd voor de plaatsen, die in de omschryving, by het verdrag van den 6den July door de drie Mogendheden vastgesteld, begrepen zyn.

3. Om tegen de onzydige schepen, die zich aan het onderzoek mogten willen onttrekken, of wel eene poging doen, om de sluiting te schenden, niet dan in de uiterste noodzakelykheid geweld te gebruiken.

Overeenkomstig met deze uitzonderingen, die de Europesche handelaren zekerlyk naar de waarde zullen weten te schatten, heeft de Vice-Admiraal Ricord, die over het smaldeel dat met de sluiting der Dardenellen belast is, bevel voert, den stelligsten last ontvangen, om, by het onderzoek der onzydige schepen, met de meeste bescheidenheid te werk te gaan, en geen geweld te gebruiken, dan tegen de zoodanige, die, tegen het regt der volken aan, en in spyt van het wezenlyk gevaar, waaraan zy zich zouden blootstellen, pogingen mogten doen om de sluiting te schenden, of, op welke wyze ook, te willen ontduiken.

Ik moet U dus verzoeken, dezen maatregel zoo algemeen mogelyk bekend te maken, en alle kooplieden daarvan te verwittigen, die, onder de vlag van uwen doorluchtigen Vorst op de Oostersche gewesten handel dryven, en eenige ondernemingen mogten willen doen, strekkende om de hoofdstad van het Ottomanische Ryk van mond-en krygsbehoeften te voorzien.

Voorts heb ik het byzonder genoegen, U aan te kondigen, dat, ten gevolge der maatregelen, die door de Mogendheden, welke het Verdrag van Londen onderteekend hebben, gemeenschappelyk genomen zyn, Morea thans geheel door de Turksche en Egyptische krygsmagt ontruimd is, zoodat de sluiting van dat schiereiland geheel is opgeheven ; en de onzydige handelaren dus voortaan weder gereden aftrek zullen vinden, in die plaatsen, welke een vreesselyke worstelstryd, jaren achtereen, schier geheel ongenaakbaar gemaakt had.

GRIEKENLAND.

Men heeft reeds vroeger over Smyrna berigt ontvangen van eene groote slagting, die de Turksche bezetting van Kandia, uit wraak over den moord van twee hunner Bevelhebbers, onder de Kristen-bewoners dier vesting hadden aangerigt. Thans leest men dienaangaande in het algemeen dagblad van Griekenland, de volgende byzonderheden, die, indien zy niet overdreven zyn, bewyzen, hoe weinig men dit echt Turksche moordtooneel nog in zyne volle uitgestrektheid kende.

"Na dat de Turken in Kandia vernomen hadden, dat de onzen hunnen Bevelhebber *Agriolidi* in eene hinderlaag gedood hadden, sloten zy den 25sten Augustus de poorten der vesting, en vielen op de zich daarin bevindende Kristenen aan. De slagting duurde 24 uren; men telde in de straten meer dan *zeven honderd vyftig* lyken, zonder de zoodanigen mede te rekenen, die in zee, in putten, of grachten geworpen werden. De Turken spaarden noch vrouwen, noch maagden, noch kinderen, en lieten slechts twintig mannen in het leven, om de lyken hunner stadgenooten te begraven; doch ook dezen vermoorden zy naderhand op de graven hunner broederen. Alleen de Opperpriester, die naar het paleis van den Pacha gevlucht was, redde daardoor zyn leven. Vervolgens trokken de Turken, wier bloeddorst nog niet verzadigd was, uit de vesting, en verspreidden zich over den geheelen omtrek, waar zy alle de ongelukkige en onschuldige Kristenen vermoordden, en zelfs de vrouwen en maagden, die zich by hunne nadering verscholen hadden, opzochten en zonder genade afmaakten. Van de Kristen-bewoners van een geheel gewest bleven slechts die weinigen over, die in tyds naar het gebergte gevlugt waren, en daar onder de bescherming onzer krygslieden veilig waren."

Het gevolg dezer gruwelen is natuurlyk geweest, dat de verbittering der Grieken, die toch reeds in het grootste gedeelte van Kandia in vollen opstand waren, aanmerkelyk toegenomen is. Zy hadden al hunne magt verzameld, en waren tot belegering van de vesting Kandia opgetrokken.

De Turksche bezetting van Rettimo (Rhetymnos) had het voorbeeld van die van Kandia gevolgd, en den 31 Augustus eenige dorpen langs de zeekust overvallen, waar zy mede een zestigtal Kristenen, en daaronder eenen Priester in plegtgewaad, die de mis las, vermoord had. Deze bende Turken was echter door eene afdeeling Grieken, die in de nabyheid stond, overvallen, en met verlies naar Rettimo teruggedreven. Die vesting werd sedert mede door de Grieken ingesloten gehouden.

Het in Griekenland uitkomende dagblad *l'Abeille Grecque* meldt, dat vier vaartuigen van de Grieksche vloot den 3den October in den zeeboezem van Lepanto doorgedrongen zyn ; en eene Turksche kannonneerboot in den grond geboord en verscheidenene andere Turksche vaartuigen, waaronder eene brik, genomen hebben. Volgens hetzelfde blad van den 16den October is gemelde vloot, welke afgezonden is, om de onderneming der Grieken tegen Prevesa te ondersteunen, gelukkig in den zeeboezem van Arta binnengeloopen.

Het algemeen dagblad van Griekenland van den 4den October meldt, dat Lord *Cochrane* (die door dat dagblad Groot-Admiraal der Grieksche zeemagt genoemd wordt,) den 30sten September, aan boord van het nieuwe Grieksche stoomschip Hermes, te Poros aangekomen is.

MEXIKO.

De verschillende Staten, waaruit het Bondgenootschappelyk Gemeenebest van Mexiko is zamengesteld, hebben zich in de eerste dagen van September, met de keuze van eenen nieuwen Voorzitter bezig gehouden. De Generaal Guerrero en de tegenwoordige Minister van Oorlog, Don Gomes Pedraza, waren de eenige mededingers, die in aanmerking kwamen. Tegen de verwachting van velen aan heeft de groote meerderheid der negentien Staten zich voor den laatstgenoemden verklaard. Hy wordt afgeschilderd als een man van groote begaafdheden en een vast karakter, die zeer geschikt is, om de woelgeesten, waaraan het in Mexiko niet schynt te ontbreken, in toom te houden, doch aan den anderen kant nu reeds den bynaam van *tweeden Keizer van Mexiko* draagt. Het is by deze verkiezing op sommige plaatsen vry onrustig toegegaan ; zoo zelfs, dat de Generaal *Santa Anna* in het gewest Vera-Cruz openlyk de wapenen heeft opgevat, om de verkiezing van den Generaal *Guerrero* door te dryven, en ook dien ten gevolge uit zyne betrekking ontzet is. De Mexikanen houden het er voor, dat deze woelingen heimelyk door Spanje zyn aangestookt, en beschuldigen zelfs den Gezant der Vereenigde Staten, dat hy tot deze zeker niet zeer loffelyke pogingen medegewerkt, en daatoe geen geld gespaard heeft.

Zonderling klinkt het voorts, in de Amerikaansche dagbladen de verkiezing van *Pedraza* weder te zien afschilderen als eene zegepraal van de *Escoses* op de *Yorkinos*, dat is te zeggen, van de eene sekte van Vrymetselaars op de andere.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, FEB. 11.

REVOLUTION IN BUENOS AYRES.

The brig Celeno, Frazier, arrived at Baltimore on Saturday, in 41 days from Buenos Ayres. The Editors of the Baltimore American have received papers to the 13th December, from which they extract the following particulars respecting a recent revolution in Buenos Ayres.

The Editor of the "British Packet," in allusion to the revolution, says :—"The accounts in our paper of to day, will afflict all those who really wish well to this country —to find that the rejoicing for a glorious peace had scarcely concluded, when blood has been shed in a civil war."

BUENOS AYRES, Dec. 6, 1828.

A change has taken place in the government of this province, through the ostensible agency of a division of the army lately returned from active operations in the Brazilian territory. The particulars have been so fully detailed in a periodical of the city, El Tiempo, that we could not perhaps better satisfy the curiosity of a great portion of our readers than by giving a translated copy from that journal, it is as follows:

The government learned on the night of the 30th, that early on the morning of the 1st, a movement would be made by the first division of the army, and in consequence, about three o'clock in the morning of the 1st, an aid de camp was despatched from the government to General Don Juan Lavalle who was at the head of the troops in the Recoleta barracks, during his attendance. The officer answered that he would go directly, but that it would be for the purpose of displacing a Government from a post it was unworthy of occupying ; in fact he marched at dawn of day to the Plaza de la Victoria, with the 5th regiment of infantry, under the command of Colonel Olazabaz, whilst a party of the lancers, commanded by Colonel Olavaria, and the regiment of Cazadores of Colonel Correa's took possession of the Park of artillery and other important posts.

"At half past 4 in the morning, a part of the lancers entered the Plaza with Gen. Lavalle and Colonel Olavaria, and several other officers at their head ; a few minutes afterwards, Col. Correa, with his regiment, came to the Plaza. The 4th regiment of Cazadores and the Light Artillery, with Cols. Rolon and Iriarte, had in the mean time got into the fort, in which were the Ministers, Guido and Balcarce, (the Governor Derrego having fled at 4 o'clock in the morning;) they placed two cannons on the bastion, and two or three small pieces of cannon at the gateway, at the same time closing the entrance to the fort.

"Public tranquility had not been in the least disturbed ; the citizens came to the Plaza, and very soon there was a considerable assemblage of the most distinguished people of Buenos Ayres, who offered, if necessary, to take up arms.

"This state of things remained until 7 o'clock in the morning, when Gen. Don Henrique Martinez came out of the fort, upon a commission to Gen. Lavalle ; from him it was learned that Dorrego had gone off at the hour aforesaid, without having delegated any one to command; consequently, from 4 in the morning, there was no Government in Buenos Ayres, as the Ministers had no authority whatever.

"In consequence of this answer, the following proclamation to the people was issued by General Lavalle.

BUENOS AYRES, 1st Dec. 1828.

"Fellow Citizens :—The Government which existed has in fact fallen : you know that all legal measures have been tried to correct its errors, you are aware likewise, that all means of redress were obstructed ; the history of the government, which now no longer exists, is a clear proof of this melancholy truth.

Fellow Citizens :—That which we now behold is not a revolution ; the public has recovered its rights with the aid of a force which will know how to defend them : the means have been violent, but indispensable.

"Fellow Countrymen :—He who now addresses you does not wish to command—he wishes to see his country free ; the authorities have fallen ; it is requisite to create others, and that will be your work ; assemble then to deliberate on your destinies,—it is indispensable to do it—the welfare of the country imperiously demands it.

"The undersigned General expects, swearing to you that the welfare of the province requires it, that, assembling to day, at 1 o'clock in the afternoon in the church of San Roque, you will deliberate according to circumstances, and to the welfare of Buenos Ayres. Porteños! as we all are, let us make our beloved country happy—these are the wishes of JUAN LAVALLE.

"After this General Guido had two conferences with General Lavalle, and, as we have been informed, the former promised to place the fort and troops at the disposal of the authorities whom the people should erect to the provisional command, as soon as that event should be communicated.

"At one o'clock in the afternoon an immense concourse of people occupied the church of St. Francisco, conducting themselves in the best order and circumspection, proper when about to exercise an act of sovereignty.

"Under auspices so favourable, the popular assembly was opened, and as soon as they had elected a President in the person of S. Dr. D. Julien S. de Auguero, the communication was read which Gen. Lavalle had addressed to the people, in it a succint account was given of the movement effected, and that public opinion had imperiously called upon the first division of the army, in order that a change should take place in the administration ; that it had been realized without tears or bloodshed, and that in the name of the officers and troops he offered to respect inviolably the deliberations of the people, be it what it might.

"After the reading of this note succeeded all which is detailed in the Popular Act, inserted in the Bando."

Then follows a note from Julien Segundo de Aguero.

President of the Assembly, to Gen. D. Juan Lavalle, Provisional Governor and Captain General of the province, as named by the people in assembly this day, giving an account of the proceedings thereon; and that in consequence of a movement of the worthy first division of the army to sustain the rights of the people, violated by the Administration which had that day finished; and that in proceeding to the election of a Governor *interino* a part of the people wished that each citizen should sign his name, and persons were appointed to take the names, that this had continued until 81 persons had signed, viz: 79 for Gen. Lavalle, 1 for Gen. Alvear, and 1 for Señor Lopez. It was however found impossible from the immense concourse of people to conclude this operation within the twenty-four hours; it was then urged that time was precious, and that the citizens ought to occupy themselves in maintaining the public order. A proposition was then made that those who wished that Gen. Lavalle should be Governor *interino* should hold up their hats in the right hand, and immediately the whole of the people did so with loud acclamations; none were held up either for Gen. Alvear or Señor Lopez. Gen. Lavalle was then declared duly elected as Provisional Governor of the Province of Buenos Ayres.

A note follows from the late Ministers Guido and Balcarce, to Gen. Lavalle, stating that although the authority conferred upon him did not emanate from the representatives recognised as legal by the institutions of the Province, yet in accordance with the opinion of the officers of the garrison, and to remove all motive of uneasiness to this worthy people, and likewise to satisfy public anxiety, they had come to the resolution of acknowledging Gen. Lavalle as Provisional Governor of the Province, &c.

Colonels Rolon and Iriarte came out of the fort and their troops marched to the barracks, whilst those of Gen. Lavalle entered the fort.

BUENOS AYRES, Dec. 13.

The general officers concerned in the military movement which displaced the Government of Señor Dorrego, have published an explanatory address to their fellow citizens, the purport of which is as follows:

"That, having sustained the honor of the Republic against its foreign enemies, they had to comply with a sacred duty even in the very bosom of the country, which having religiously fulfilled, it has become an obligation to give the world an explanation of the motives which forced this measure upon them. The destinies of their unfortunate country were placed at the mercy of ambitious passions—the basis of the constitution was shaken, and the nation descended from the honorable and high station to which it had been elevated at the cost of so much labor, and so many sacrifices. That the injustice and intrigues put in practice by the oppressors of the country, were fully known, and had it only tended to endeavor to cast a blight upon the laurels gained by them (the officers) they would, with pleasure, have pardoned it, because posterity would have revenged them for such an outrage; but it was impossible to be insensible to the sufferings and degraded state of the country—public feeling and their own patriotism forced them to re-establish with the sword the equilibrium which had been destroyed."

An appeal is then made to the people, of the bad use which the late administration made of their power; the liberty of thought was in a manner destroyed, and the press shackled by oppressive laws; threats and the dagger imposed silence upon public writers; and the directors of the printing offices were persecuted with barbarity which had no example in the history of political excesses. Public opinion was thereby deprived of its accustomed mode of expressing its grievances, and all complaints were stifled.

In the choice of Representatives, the established institutions of the country were at defiance, and the laws violated.

The persons in the employ of government are equally censurable—merit served only a pretext for irritating persecutions—rewards given to spies, &c.

Every thing was personal in the administration of Señor Dorrego, principles were violated at each step, and the march of an authority which never merited the name of such, nor the public confidence, was in consequence, always uncertain and vacillating.

Señor Dorrego's conduct, in seconding the pretensions of the Chiefs of the Province, is censured, and the error committed in the selection of a minister to the government of Alto Peru, is said to have exposed all the Republic to ridicule.

The public treasury was the object of the most shameful and barefaced pillage; it defrayed the expense incurred by the chiefs of some of the Provinces, in order to foment and sustain their anarchical pretensions. It likewise served to recompense the adhesion of various individuals to the person of governor, &c. and supplied an infamous grant of money, made to Señors Dorrego, Rojas, and the members of the Legation to Brazil.

The public credit was verging to ruin by imprudent operations, ruinous loans, &c.

The National Bank suffered distinct attacks from the Government and its Legislature—its charter violated—its privileges invaded—the circulating medium thereby brought into discredit, and a mortal blow given to an establishment which has sustained for so long a period the honor and the existence of the country.

The army was disregarded—the soldiers in the last campaign naked and without pay—its fate, and the hopes of all the Republic, placed a thousand times in danger, in order to keep at its head a General who did not possess the least knowledge of the art of war; and whilst the soldiers were suffering with resignation all sorts of miseries, the public money was prodigally wasted in this capital, for the purpose of enriching a few individuals.

The House of Representatives of the Province, instead of occupying themselves in remedying the public ills, were solely engaged in endeavoring to aggrandize the individual to whom they owed their existence; scarcely one measure of public utility had taken place in the province during the period of their session; it had not a single point of contact with the people—was deaf to their complaints, and the conduct of the government was seconded in every part by this degraded body.

This is an imperfect sketch of the terrible evils which have happened under the administration which justify their (the officers) interference in the political affairs of the Province; that they were the authors of the change which had been witnessed, they being only instrument of the public will.

Having fulfilled the sacred and patriotic duties imposed upon them, their future conduct should be in submission to the laws, and obedience to the elected authorities, and never again to take up arms for the purpose of interfering in political affairs, hoping that under an administration more beneficent and popular, scandalous excesses would not be repeated, and the good of the country only consulted; that the guarantee for their sincerity is the patriotic enthusiasm which has made them so many times despise death on the field of battle; their swords will not sustain any other cause but that of principles, to re-establish which they have yielded to public opinion; and now that they have left in the hands of the people all the resources of power, order will be maintained by the laws without the necessity of their intervention.

The document concludes in expressing the officers' deference to the constituted authorities, and is dated Buenos Ayres, December 6, 1828, and signed by Felix Olazabal, Isaac Thompson, Juan Pedernera, Manuel Correa, Pedro J. Diaz, Jose Olavarria, Sixto Quesada, Ancleto Vega, Juan Apostol Martinez.

A decree of General Lavalle, provisional Governor of the Province, dated 6th December, appointed Admiral Brown to the command of the civil and military Government of the Province during his (Lavalle's) absence in the country.

The following address was consequently issued by Admiral Brown:—

Argentines:—In taking upon myself the command of this heroic people, it has been with the conviction that your efforts and civic virtues will be sufficient to save the country, and secure its glory and dignity.

The brave army have marched to finish the work which you have so gloriously begun, and to insure the repose of the worthy inhabitants of the country.

Fellow Citizens:—The public order will be confided to your zeal, and be assured that on every occasion the General who now has the honor of presiding will know how to make your rights be respected, and to preserve the glory and the renown of the grand Argentine people.

WILLIAM BROWN.

Buenos Ayres, December 7, 1828.

In the afternoon of 10th December, a bulletin was published, containing a hasty despatch from General Lavalle to the Delegate Governor, (Admiral Brown,) announcing the defeat of Col. Dorrego's force on the 9th inst.; and some further observations from an individual who was in the battle, that Dorrego and Rosas fled upon the same horses which they had rode in the action, were closely pursued, &c.

On the 11th, was published the official detail of the above action, in a communication from General Lavalle to the Minister J. M. Diaz Velez, dated Navarro, December 13, 1828, of which the following are the particulars:—

"On the 8th the cavalry arrived in the neighbourhood of Canuelas. The force of colonel Dorrego consisting of more than 1,500 men had halted near the lake of Lobos; wishing to settle the question without the effusion of blood, Col. Madrid was despatched with a letter from Gen. Lavalle to Col. Dorrego, and the cavalry of the former marched to Capilla Nueva, but at eight at night advanced towards Navarro. Col. Dorrego wished to avoid combat, and to keep open his communication with the forces in the North, his aim being to retreat; but the movement made by Gen. Lavalle, and Col. Rauch, presenting himself at 8 o'clock on the morning of the 9th, with a reconnoitring party upon the left flank of Colonel Dorrego's forces, obliged him to fight; about the same time Col. Madrid returned to Gen. Lavalle, having had an interview with Señor Rosas, and received from him a verbal and evasive answer. Gen. Lavalle's cavalry advanced to the attack in five columns; Col. Medina who commanded the first, was wounded by the fire of the Guerillas: Col. Rauch who succeeded him, charged the extreme left of Col. Dorrego, routing all that opposed him; Col. Madrid at the head of the second column, and Col. Juan Apostol Martinez of the third, charged in line, receiving the fire of four pieces of artillery, served by veteran artillerymen, which they took, cutting to pieces the squadrons near them; Col. Vega who commanded the fourth column, made a charge with equal success. 200 Indians who endeavoured to outflank the left of Gen. Lavalle's troops were repulsed with great loss by Col. Olvarria at the head of 100 of the 16th lancers.—This completed the route of Col. Dorrego's force: they fled and dispersed in all directions, without more than fifty men keeping together, having lost 100 men; 200 militiamen were taken, and after being disarmed, were set at liberty. The loss in Gen. Lavalle's army consisted of Capt. Cosio of the 3d, and 3 soldiers killed and 23 wounded: Lieut. Col. Olmos was wounded, and Col. Rauch received a slight contusion."

The despatch concludes by stating that as not more than 30 of the fugitives are united in any part, it is not the intention to move the cavalry from Navarro but that if any of the disciples of Artigas should make their appearance, they will be quickly punished, as the cavalry will not for the future encounter the obstacle for the want of horses, which has retarded the operations just concluded.

The delegate Governor has received an official despatch that Col. Don Manuel Dorrego has fallen into the power of one of the pursuing parties of Señor General Lavalle.—[*Gaceta Mercantile, Dec. 13.*]

General Rondeau is elected Governor of the Banda Oriental.

FROM COLOMBIA.—By the brig Tampico, arrived on Monday from Carthagena, papers are received to the 10th of January.

It will be observed, says the Daily Advertiser, that the papers represent the state of things as very favorable, and the situation of the country as remarkably quiet and happy. A different picture, however, is presented by private letters, extracts from some of which will be found below. Both are probably exaggerated on opposite sides. There is no news of the expedition against Peru having marched. A late Bogota papers says that Bolivar was on the way to Popayan, whence Obanda had been compelled to retreat. The Libarator was to proceed to the frontier about the time the army should receive marching orders, but was not to cross till some time after it.—He doubtless finds it very difficult to manage the complicated difficulties which surround him; and it is to be expected that he should act with arbitrary injustice when he can secure himself by no other means against the popular current.

Bolivar left Bogota on the 28th Dec. for Popayan; this was the latest intelligence.

The inhabitants of the Valley of Cauca have declared in favor of the government.

The mail of the 24th brought very litle news, as the Carthagana paper states. Bolivar was at that time in Bojaca. Gen. Cordova was in La Plata, and was to march for Popayan on the 25th Dec. That city had been evacuated by Obando, who was moving towards Quito, as was supposed in Bogota, to meet a column which was marching against him from that direction, or, as was thought in Carthagena, because the Province of Buenaventura had shown itself hostile to his designs, by which his communication with the south was interrupted.—With regard to any new plans for improving the financial department nothing is made known, although it is said that the government are busily employed on that important subject.

The army of Venezuela is spoken of as being on a most admirable footing. Some slight symptoms of discontent wich Bolivar had appeared there, which were immediately put down.

The mail which reached Carthagena on the 17th brought the following particulars: Bolivar went to Neiba on the 30th Nov. Obando and Lopez had met with two severe rebuffs from some of the government troops sent against them. The extensive vallies of Cauca, Buenaventura, and Choco were in the enjoyment of tranquillity, and had furnished troops against them.

Gen. Urdineta has officially declared that the privateer Josepha or Safo, is not authorized, or countenanced by the Colombian government, nor any other cruizers of the same lawless character.

Accounts from Bogota were of a favorable nature. Perfect tranquillity prevailed; and the militia are said to have shown enthusiasm in their adherence to Bolivar, when they were called out after the departure of the regular troops.

Olmede, of Guayaquil, had been nominated secretary of foreign relations. He has recently arrived in Peru from England.

We have been favored with the following extracts from private letters of the latest dates:—

"CARTHAGENA, Jan. 10.

"Gen. Santander is still at Bochahica, and doubts are entertained concerning his fate. There have been several actions between the rebels at Popayan and Bolivar's division; but nothing decisive has taken place.

"The situation of affairs is now very critical. The least word is sufficient to banish any person, or even the least suspicion that you are dissatisfied with the present system. Gen. Montilla has the power to banish any one he pleases.

"All the families of the Posadas have been banished from Colombia, as well as Luis Leon and Dona Vincente Narvaez and family, on account of being suspected by the Government.

"An expedition was going to sail from Colombia for the Pacific.

"The Liberator has ordered 8,000 men out of the Province of Venezuela, to be ready for such orders as the Government shall think necessary. Every thing here is going to destruction, or rather has already gone. The whole Republic is in a state of revolution, for Bogota, Popayan, and other parts, proclaim Santander and Liberty, and detest the name of the tyrant Bolivar."

Extract from another letter:—"Bolivar has made Carlos Iturbide a captain in the army, and appointed him for some expedition against the South. Navarro sailed December 25th from Carthagena, in the frigate Colombia, Capt. Chitty, for Guayaquil, and was to touch at Santa Martha and Puerto Cavello, to complete her crew.